

[Poul Møller.]

Hansen, dette forlig som et hæderligt forlig; det står i folketingstidenden for 1949—50, sp. 3186. Det var et hæderligt forlig, og jeg synes egentlig, at socialdemokratiet fortsat skulle være så hæderligt, at partiet var at finde på denne hæderlige vej, som daværende finansminister H. C. Hansen var med til at understikke. Lad os gå videre ad denne hæderlighedens vej. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), som var partiets ordfører ved den lejlighed, var heller ikke utilfreds og kunne tiltræde forliget, som gik ud på, at man indførte børnetilskud og gav skattelettelser i stedet for de pristilskud eller rabatordninger, man havde for kødets og flæskets vedkommende.

Med hensyn til de enkelte lovforslag skal jeg ikke sige mange ord, kun om udskrivningsloven i almindelighed dette, at jeg går ud fra, at vi i løbet af nogle få dage kommer til at behandle alle de egentlige principielle spørgsmål i skattelovgivningen og herunder også de principielle spørgsmål, som har fundet deres midlertidige løsning i udskrivningsloven. Spørgsmålet om forsørgerfradraget og dets størrelse, spørgsmålet om forsørgerbegrebet, spørgsmålet om formueskattegrænsen og lignende spørgsmål vil vi sikkert få lejlighed til at drøfte siden, og vi bør derfor ved denne behandling kunne se bort fra en diskussion derom.

Ved tillægsindkomstskatten sker der, såvidt jeg har set af bemærkningerne, den ændring, at halvdelen af tillægsindkomstskattens provenu i fremtiden skal gå ind i det almindelige driftsregnskab, medens det, da tillægsindkomstskatten blev indført, var således, at den blev delt i to dele, halvdelen af tillægsindkomstskatten blev ført på reguleringskontoen og halvdelen på den såkaldte § 26 I. K. 2. Da denne sidste konto nu er ved at være salderet, ved at komme ned på 0, har man ment, at det ville være rigtigt at stille forslag om, at den ene halvdel fremtidig skal indgå i driftsregnskabet til dækning af statens udgiftsposter. Det kan mit parti acceptere. Jeg tror imidlertid ikke, vi skal betragte denne skat som en permanent foreteelse. Det er og må være en ekstraordinær foreteelse, blevet til i en ekstraordinær situation, og derfor må vi også stræbe efter at få den afviklet, når lejlighed gives.

Med hensyn til værneskatten kan mit parti være tilfreds med forslaget herom. Så-

længe forsvaret står overfor opbygningsudgifter, finder vi det rimeligt og naturligt, at borgerne på denne måde får lejlighed til at yde et ekstra skattebidrag til dette specielle formål.

Den fælleskommunale udligningsskat er forhåbentlig blevet foreslået for sidste gang, således at vi kan fjerne dette omsvøbsdepartement og nå frem til en rationalisering, som overflødiggør denne skatteform.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger her ved første behandling af lovforslagene. Jeg synes, det er et rimeligt oplæg. Jeg synes, denne indbydelse fra regeringen til en forhandling med oppositionen, bør modtages, og at denne forhandling bør finde sted i et udvalg. Jeg tror faktisk, der ligger principper og tanker i det, den højtærede finansminister her har foreslået, som vi vil kunne enes om, inden vi skal ud til vælgerhavet.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslagene til en hurtig og villig behandling.

Bertel Dahlgaard: Hvis vi her i folketinget skal komme igennem det program, der foreligger for os i marts måned, tror jeg, det bliver nødvendigt at prøve på at holde ikke altfor lange taler, selvom emnerne er store. Jeg vil prøve på at efterleve denne nødvendighed, men jeg siger på forhånd, at jeg tror, det er svært.

Den højtærede finansminister koncentrerede ganske naturligt sine almindelige økonomiske betragtninger omkring fire afgørende problemer, nemlig spørgsmålet om Danmarks valutasituation, prisudviklingen, produktionen og landets finanser. Det er ganske klart, at der mellem disse fire hovedproblemer består en klar indbyrdes forbindelse.

Hvad først angår valutasituationen, så fremgik det af finansministerens tale, at han forudser, at den betydelige forbedring, der er indtrådt i de sidste 1½ år, sandsynligvis vil standse eller omtrent standse i det kommende finansår. Jeg er enig med den højtærede finansminister i denne vurdering. Den understreger, hvad jeg har tilladt mig tidligere at hævde, at den store bedring, der er indtrådt i valutasituationen, har årsager af øjeblikkelig karakter, som ikke under de iøvrigt foreliggende omstændigheder kan ventes at have stadig og fortsat